

2. Κλασική εποχή (1750-1830)

2.1 Εισαγωγή

Η έννοια “κλασικός” στο πλαίσιο της ιστορίας της μουσικής αναφέρεται στην εποχή των τριών μεγάλων Βιεννέζων συνθετών J. Haydn, W. A. Mozart και L. van Beethoven, οι οποίοι σχηματίζουν την λεγόμενη “Σχολή της Βιέννης”.

2.2 Joseph Haydn (1732-1809)

Ο Haydn σαν αρχιμουσικός στην αυλή του πρίγκηπα Esterhazy είχε πολλές συνθετικές υποχρεώσεις και ίσως αυτός να είναι ο λόγος που συνέθεσε τόσα πολλά έργα. Έγραψε συνολικά:

- 104 συμφωνίες (από τις οποίες 12 γνωστές ως “Συμφωνίες του Λονδίνου”)
- 80 κουαρτέτα εγχόρδων
- 52 σονάτες για πιάνο
- 24 όπερες
- 2 ορατόρια (“Δημιουργία”, “Οι εποχές”)
- 14 λειτουργίες
- περισσότερα από 30 κοντσέρτα

Ο Haydn, εκτός από τον μεγάλο αριθμό έργων που συνέθεσε, είναι σημαντικός και για την καθιέρωση της “μορφής sonata” σε τρία είδη συνθέσεών του: τη σονάτα και κυρίως το κουαρτέτο και τη συμφωνία. Δημιουργεί ουσιαστικά το κουαρτέτο εγχόρδων που το καθιερώνει ως σχήμα με 2 βιολιά, βιόλα και βιολοντσέλο και δίνει σ’ αυτό τη “μορφή sonata”. Επίσης δίνει νέα μορφή στα trio με πιάνο, χαρίζοντας στο πιάνο ρόλο ισάξιο μ’ αυτόν του βιολιού και του βιολοντσέλου, αντικαθιστώντας με τον τρόπο αυτό το κλαβεσέν που έπαιζε απλώς το basso continuo.

Haydn, Συμφωνία αρ.104 σε ρε μείζονα 1ο μέρος

I

Adagio

2 Flauti
2 Oboi
2 Clarinetti in A
2 Fagotti
2 Corni in D
Trombe in D
Timpani in D-A
Violino I
Violino II
Viola
Violoncello e Contrabasso